

П. Дървинговъ

полковникъ отъ генер. щабъ о. з.,

Ереитѣ въ Българското Отечество и участието имъ въ войнитѣ

Историческата наука още не е казала последната си дума по въпроса, кога за пръвъ пътъ се явяватъ евреитѣ въ Балканския полуостровъ и оставатъ тукъ като негови жители. Едни отнасятъ това следъ похода на Дарий въ Скития, други — следъ оня на Александъръ Велики въ Азия, а трети — следъ завладяването на полуострова отъ римлянитѣ, особено следъ разрушението на Иерусалимъ и окончателното пропадане на еврейската държава.

Автентично свидетелство за поселили се въ полуострова евреи имаме отъ началото на християнската ера, когато апостолъ Павелъ посетилъ града Солунъ, дето намѣрилъ колония отъ евреи съ редовно устроена вѣрска община. Въ кои други градове на полуострова презъ време на римското господство е имало подобни поселения, каквито безъ съмнение, трѣбвало да е имало, при това на повече мяста не е установено. Но, и да е имало тукъ-тамъ подобни поселения, тѣ сѫ били разгонени, разнебитени или съвсемъ унищожени при нашествията, които готитѣ, хунитѣ, аваритѣ, хуно-българитѣ и славянитѣ последователно и почти непрекъснато развиха въ полуострова отъ края на IV до началото на VII вѣкове. При тѣзи всеунищожаващи нашествия, които измѣниха изъ основа народностната физиономия на полуострова, се запазиха само жителитѣ на нѣкои покрайнини и тия на крепостите, като Солунъ, Цариградъ и нѣкои други, които не би доха сломени отъ ударитѣ на нашествуващите народи.

Следъ окончателното заседване въ полуострова на нашитѣ прадѣди, славянитѣ и хуно-българитѣ, отъ етническата комбинация между които се получи българскиятъ народъ, и особено когато непрекъснатите напѣни на българитѣ срещу Византия въ Тракия до Цариградъ отъ северъ и тия на перситѣ и арабитѣ срещу Византия откъмъ Мала Азия и по море отъ югъ затихнаха, отново за евреитѣ се създадоха благоприятни условия за търговско и заселническо движение къмъ и въ полуострова.

Тая епоха съвпада съ цвѣтущия периодъ на арабската империя, особено на западния ѝ дѣлъ, дето испанските маври достигатъ до високо културно равнище, и посрѣдъ които ев-